

การศึกษาพฤติกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องลมทองเหลือง
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
A Study of Practice Behaviors of Brass Wind Majored Students,
The Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University

สุรศักดิ์ หาญธีระพิทักษ์¹

E-mail: stee_han@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องลมทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการฝึกซ้อมและศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการฝึกซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย \bar{X} และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. จากกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2563 จำนวน 15 คน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการฝึกซ้อมของนักศึกษาเครื่องเป่าลมทองเหลือง มีการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซ้อมเครื่องเป่าทองเหลือง ในภาพรวมและรายละเอียดอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.15$ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.15 และมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการฝึกซ้อมของนักศึกษา ในด้านสถานที่ สิ่งแวดล้อมรอบตัว ไม่มีเครื่องดนตรีเป็นของตนเอง ข้อจำกัดของการใช้เครื่องดนตรีของมหาวิทยาลัย

คำสำคัญ: พฤติกรรมการซ้อม เครื่องเป่าลมทองเหลือง

Abstract

A study of practice behaviors of Brass Wind Majored Students, The Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University. To study the behavior of practicing brass master students To study the factors affecting the training of brass masterpieces. By using questionnaires to collect data And analyze data from statistics, average values \bar{X} and SD standard deviation from the sample group Brass Blowing Students, Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University, Academic Year 2017, 15 people

The research results were found that Practice behavior of brass instrument students. There is a continuous training plan. The sample group of students agreed about brass practice practice. Overall and details were at a high agree, mean $\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.15 standard deviation, and there were factors affecting the student's practice. In the place side Environment around Does not own musical instruments Restrictions on the use of university instruments

Keywords: rehearsal behavior, brass bellows

ความเป็นมาของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาที่สำคัญของประเทศ เพราะเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งผลิตและพัฒนาากำลังคนในระดับมัธยมศึกษาของประเทศ จึงจำเป็นต้องหาให้ต้องพัฒนาสถาบันในระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง รัฐและผู้เกี่ยวข้องจะต้องถือว่าเป็นภารกิจที่สำคัญและจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง (สุวิมล ว่องวานิช, 2549: 66) การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในแต่ละสาขาออกสู่ตลาดแรงงานในอาชีพต่างๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งมุ่งเน้นพัฒนาองค์ความรู้ให้เกิดขึ้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางวิชาการระดับสูงในแต่ละสาขาวิชา เป็นเครื่องมือและฐานกำลังสำคัญในทางความรู้ความคิด และเทคโนโลยีขั้นสูงให้กับประเทศ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541: 1) ทั้งนี้สถาบันในระดับอุดมศึกษาต้องสามารถปรับตัวให้เป็นผู้นำทางความคิดและเป็นแหล่งทรัพยากรทางปัญญาของสังคมอีกด้วย ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่สำคัญคือ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและความเป็นเลิศทางวิชาการ การขยาย

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย

โอกาสและความเท่าเทียมกันทางการศึกษา การเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารอุดมศึกษาและระบบตรวจสอบ ความสอดคล้องของผลผลิตของอุดมศึกษากับความต้องการของสังคม ทั้งด้านปริมาณ คุณภาพและทันการ การพัฒนาความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทย และการเปิดสู่ภูมิภาค และส่งเสริมภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และใช้การบริหารจัดการแบบเอกชนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (สำนักมาตรฐานอุดมศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย, 2539: 8 - 9)

ดนตรี เป็นศิลปะแห่งเสียงที่มนุษย์ชาติได้บรรจงสร้างสรรค์ขึ้นไว้ นับตั้งแต่ที่มนุษย์ได้ยินเสียงจาก ธรรมชาติและพยายามลอกเลียนเสียง จนกระทั่งสร้างเสียงดนตรีขึ้นได้ เสียงดนตรีอยู่คู่กับมนุษย์มา โดยตลอดไม่ว่าชนชาติใด ภาษาใด ความเชื่อทางศาสนาใด ดนตรีสามารถเข้าไปอยู่ในวิถีชีวิตและ วัฒนธรรมความเป็นอยู่ อันแสดงถึงความเจริญทางจิตใจและอารยะธรรมของมนุษย์ชนชาติต่างๆ ได้เป็นอย่างดี การศึกษาดนตรีในปัจจุบันได้รับการยอมรับให้เป็นวิชาหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนา เด็ก จากการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ พบว่า ดนตรีมีผลต่อการพัฒนาสมองเด็ก เนื่องจากใน สมองมีสารเคมีบางตัวที่มีผลต่อความรู้สึก ความจำ การเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ แนวคิดของความจำเป็นในการเรียน ดนตรีของเด็กและเยาวชน ได้รับความสำคัญ มากขึ้น ด้วยทฤษฎีความหลากหลายของ สติปัญญา

จากการที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 ของ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พฤติกรรมการซ้อมดนตรีเป็นการพัฒนาทักษะทางการ ซึ่งจะส่งผลต่อการบรรเลงเพลงให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งเป็น การได้พัฒนาระบบความคิดของผู้ซ้อมดนตรีเพื่อที่จะได้พัฒนาสติและสมาธิในการบรรเลงเพลงนั้น ให้ถูกต้องและสมบูรณ์อย่างที่สุด สิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการซ้อมดนตรี คือการเอาใจใส่ หากว่าขาดการเอาใจใส่แล้วการเรียนดนตรีอาจจะไม่สร้างความก้าวหน้าในการเรียนดนตรี ซึ่งมีปัจจัยที่มีต่อการฝึกซ้อมหลายปัจจัยจนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ซึ่งตรงกับหลักการ ดังที่ ฌูร์ท สุธงจิตต์ (2555: 237) ได้กล่าวว่า การฝึกซ้อมอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการเล่นดนตรี

จากการศึกษาความสำคัญและพฤติกรรมการซ้อมดนตรีประกอบกับแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อสังเกตพฤติกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง และตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาพฤติกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง ชั้นปี 1 - 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการฝึกซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องลมทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลการฝึกซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องลมทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

วิจัยเชิงสำรวจ

2. ประชากรและเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาเอกเครื่องลมทองเหลือง ชั้นปี 1-3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

กลุ่มเป้าหมาย นักศึกษาเอกเครื่องลมทองเหลือง ชั้นปี 1-3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 15 คน โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวแบบเจาะจง

- 2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

2.1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผลปัจจัยที่มีผลต่อการซ้อมดนตรี

2.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการฝึกซ้อมของนักศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถามพฤติกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

แบบสังเกตพฤติกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4.1 นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างและรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
- 4.2 สังเกตพฤติกรรมกรรมการซ่อมของนักศึกษา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงค่าความถี่และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน S.D. วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการซ่อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง วิเคราะห์ สังเคราะห์จากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการฝึกซ่อมของนักศึกษา

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการฝึกซ่อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ตารางที่ 1 ตารางแสดงความถี่และร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา

ข้อมูลพื้นฐาน	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	11	73.3
หญิง	4	26.7
รวม	15	100.00
ระดับการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	6	40.0
ชั้นปีที่ 2	7	46.7
ชั้นปีที่ 3	2	13.3
รวม	15	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 73.3 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 26.7 โดยที่นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 และ 3 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 40.0 และร้อยละ 13.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงความถี่และร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงเวลาฝึกซ่อม

ข้อมูลพื้นฐาน	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ช่วงเวลา		
16.00 - 18.00 น.	3	20.0
18.00 - 20.00 น.	8	53.3
20.00 - 22.00 น.	3	20.0
22.00 - 24.00 น.	1	6.7
รวม	15	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ฝึกซ่อมในช่วงเวลา 18.00 - 20.00 น. คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาฝึกซ่อมในช่วงเวลา 16.00 - 18.00 น. และช่วงเวลา 20.00 - 22.00 น. คิดเป็นร้อยละ 20.0 ซึ่งมีจำนวนนักศึกษาฝึกซ่อมใน 2 ช่วง เท่ากัน และช่วงเวลา 22.00 - 24.00 มีนักศึกษาฝึกซ่อมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการซ่อมเครื่องเป่าทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พฤติกรรมกรรมการซ่อมเครื่องเป่าทองเหลือง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การให้ความสำคัญต่อการซ่อมดนตรี จะทำให้มีพัฒนาการเล่นดนตรีที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง	4.00	0.76	เห็นด้วยมาก
2. การทำงานเพื่อหารายได้ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านดนตรีระหว่างการศึกษาส่งผลต่อความสามารถทางด้านดนตรี	3.87	1.06	เห็นด้วยมาก
3. การวางแผนฝึกซ้อม จัดตารางซ้อม หรือแผนการฝึกซ้อมล่วงหน้าส่งผลต่อความสามารถทางด้านดนตรีที่ดีขึ้น	4.00	1.00	เห็นด้วยมาก
4. การเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีทำให้นักศึกษาตระหนักและเห็นความสำคัญต่อการเล่นดนตรีมากขึ้น	4.33	0.90	เห็นด้วยมาก
5. การมีเจตคติที่ดีต่อดนตรีจะส่งผลต่อความขยันในการฝึกซ้อมดนตรีมากขึ้น	4.13	0.99	เห็นด้วยมาก
6. การเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆของทางมหาวิทยาลัยจะทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการเล่นดนตรีได้มากขึ้น	3.73	1.03	เห็นด้วยมาก
7. ลักษณะของสถานที่ฝึกซ้อมที่เหมาะสมส่งผลต่อการซ้อมดนตรีของนักศึกษา	4.33	0.72	เห็นด้วยมาก
8. การชมการแสดงดนตรีสด ของศิลปินที่ชื่นชอบทำให้มีแรงจูงใจในการซ้อมดนตรีมากขึ้น	4.33	0.82	เห็นด้วยมาก
9. การวางแผนเป้าหมายในอนาคตสำหรับการประกอบอาชีพทางด้านดนตรีส่งผลต่อการฝึกซ้อมดนตรี	4.20	1.01	เห็นด้วยมาก
10. การสนับสนุนของครอบครัวทางด้านดนตรีส่งผลต่อการฝึกซ้อมดนตรีของนักศึกษา	4.47	0.64	เห็นด้วยมาก
11. การมีกลุ่มเพื่อนที่ชอบทางด้านดนตรีมีผลต่อการฝึกซ้อมดนตรีของนักศึกษา	4.20	1.08	เห็นด้วยมาก
รวม	4.15	0.15	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการซ่อมเครื่องเป่าทองเหลือง ในภาพรวมและรายละเอียดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับตามความค่าเฉลี่ย \bar{X}

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเล่นเครื่องเป่าทองเหลือง

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า ด้านสถานที่ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวในการซ้อม ด้านสภาพความพร้อมของเครื่องดนตรี ด้านเป้าหมายในการซ้อมของนักศึกษา ด้านความขยัน มุ่งมั่นของตนเองของนักศึกษา ด้านการสร้างแรงจูงใจ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีเครื่องดนตรีเป็นของตัวเอง นักศึกษาขาดความรับผิดชอบ วินัยในการฝึกซ้อม แบบฝึกหัด โน้ตเพลง สำหรับนักศึกษาไม่เหมาะสม มีความยาก ขัดแย้งในการใช้เครื่องดนตรีของมหาวิทยาลัย ในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ ห้องเก็บอุปกรณ์ไม่สามารถเปิดได้ เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่เปิด - ปิดห้อง

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการซ่อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. พฤติกรรมการซ่อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลืองโดยภาพรวมมีความเห็นด้วยมาก เนื่องจาก นักศึกษาส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม จึงทำให้นักศึกษามีทักษะการปฏิบัติหรือการฝึกซ้อมเครื่องดนตรีอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2529: 271) กล่าวว่า การฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี จะมีประสิทธิภาพเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับวิธีการต่างๆ ดังนี้

- 1) การจัดเวลาฝึก ควรฝึกโดยใช้ระยะเวลาสั้นๆ ดีกว่าการฝึกโดยใช้ระยะเวลานานๆ
- 2) เน้นการฝึกส่วนย่อยแล้วจึงฝึกส่วนรวม
- 3) เน้นการฝึกความแม่นยำก่อนความรวดเร็ว
- 4) การวัดความก้าวหน้าของทักษะเป็นระยะ แล้วสะท้อนกลับให้ผู้เรียนรับรู้
- 5) ควรฝึกในสภาพที่เป็นจริงให้มากที่สุด
- 6) การเชื่อมโยงทักษะเดิมก่อนทักษะใหม่ โดยการถ่ายโยงการเรียนรู้
- 7) การใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาปรับปรุงวิธีการเรียนทักษะให้ทันสมัย และจะส่งผลไปถึงการมีความคิดสร้างสรรค์

และเกิดทักษะที่ทันสมัย ไขว่คว้าหาให้เป็นประโยชน์ และเป็นลักษณะนิสัยที่ดีในการฝึกฝน ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมจังหวะ ระยะเวลาที่ใช้ฝึก สมมติ

และสอดคล้องกับ สุกรี เจริญสุข (2529: 76-78) กล่าวถึงการฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไว้ดังนี้

1) ปรัชญาของการฝึก “ฝึกทำทุกอย่างให้สมบูรณ์ เพราะการฝึกที่ผิดเป็นเหตุให้ปฏิบัติผิด” ทำไมต้องฝึก เพราะการฝึกคือ การพัฒนาวิทยายุทธไปสู่ความเก่ง พัฒนาทักษะ กล้ามเนื้อ และพรสวรรค์ทางดนตรีให้เจริญไปในทางที่ถูกต้อง

2) สถานที่ฝึกต้องเป็นสถานที่ที่สงบ สามารถสร้างสมาธิในการฝึกโดยไม่มีสิ่งใดมารบกวน หรือไม่รบกวนผู้อื่น ห้องฝึกควรเป็นห้องส่วนบุคคล อากาศถ่ายเทได้สะดวก อุณหภูมิที่เหมาะสมคือ 75 องศาฟาเรนไฮต์

3) การฝึกปฏิบัติควรฝึกเป็นกิจวัตรประจำวัน ควรฝึกอย่างน้อยวันละ 2 ชั่วโมง การฝึกควรอย่างยิ่งที่จะฝึกอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ฝึกเมื่อรู้สึกเหนื่อยควรหยุดพัก เพราะไม่มีประโยชน์ที่จะฝึกเมื่อร่างกายอ่อนเพลียไม่สามารถควบคุมได้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ผลน้อย นอกจากจะทำให้เหนื่อยมากขึ้นแล้ว ยังทำให้จิตใจเบื่อง่ายต่อการฝึกอีกทอดหนึ่ง พึงระลึกเสมอว่าการฝึกจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อร่างกายและจิตใจสมบูรณ์

4) ลักษณะนิสัยที่ดีในการฝึก

(4.1) การฝึกที่ดีต้องคำนึงถึงคุณภาพการฝึกเป็นสิ่งสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ฝึกขึ้นอยู่กับสมาธิ ใช้เวลาสั้นแต่มีสมาธิย่อมดีกว่าใช้เวลานานแต่ไม่มีสมาธิ

(4.2) ฝึกด้วยอัตราจังหวะช้า ถือว่าเป็นหัวใจของการฝึก เพราะการฝึกช้าๆ มีโอกาส แก้ไขข้อบกพร่อง สามารถสร้างสมาธิในการฝึกได้

(4.3) ฝึกจุดอ่อน วลีที่ยาก กระสวนจังหวะที่ปฏิบัติไม่ถูก

(4.4) ใช้เครื่องเคาะจังหวะและเครื่องตั้งเสียงในการฝึก ต้องมีเครื่องเคาะจังหวะ ควบคุมการฝึกด้วยตลอดเวลา เพื่อสร้างความแม่นยำของจังหวะ นอกจากนี้ควรมีเครื่องตั้งเสียงเพื่อฝึกให้คุ้นเคยกับเสียงที่ถูกต้อง

(4.5) ทุกครั้งที่ฝึกควรมีกระจก เพราะกระจกเป็นครูที่จะบอกให้เราทราบ ว่าทำนั้งในการฝึกปฏิบัติถูกต้องหรือไม่

(4.6) มีทัศนคติที่ดีต่อการฝึก นอกจากสร้างสมาธิที่ดีในการฝึกแล้ว ควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อการฝึก ฝึกเพื่อดนตรี ไม่ควรฝึกเพราะถูกบังคับ หรือฝึกดนตรีเพราะฐานะทางสังคม

(4.7) บันทึกเทปทุกครั้งที่ฝึกเพื่อฟังและแก้ไขข้อบกพร่องในการฝึกครั้งต่อไป

(4.8) ฝึกความจำโดยฝึกวลีสั้นๆ 10 เทียว (ดูโน้ต 10 เทียว อาศัยความจำ 10 เทียว และอีก 10 เทียวดูโน้ตอีกครั้งหนึ่ง)

(4.9) การฝึกทุกครั้งควรจัดตารางว่า ฝึกอะไรบ้าง นานเท่าใด ไม่ควรฝึกอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างเดียวจนเบื่อง่ายต่อการฝึก

2. ผลกระทบที่มีต่อการฝึกซ้อมของนักศึกษา ด้านแรงจูงใจในการซ้อมดนตรี มีผลต่อแรงจูงใจในการซ้อมดนตรีค่อนข้างมาก ตามด้วยการได้ชมการแสดงดนตรีสดของศิลปินที่ชื่นชอบ ทำให้มีแรงจูงใจให้กลับมาซ้อมดนตรี โดย คาดหวังว่าอยากเก่งเหมือนกับศิลปินที่ชื่นชอบและต้องการมีความสามารถทางด้านดนตรีให้เป็นที่ยอมรับ จากข้อมูลดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฌูรท์ สุทธิจิตต์ (2541: 98-101) ได้กล่าวว่าตัวแปรที่ ส่งผลต่อการซ้อมดนตรีด้านแรงจูงใจ คือปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนดนตรี คือ การจูงใจ ให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ เพราะสภาวะของความสนใจและตั้งใจเรียนนั้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตัวแปรที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรี ด้านความจำเป็นในการซ้อมดนตรีความมีแบบฝึกหัดใหม่สำหรับการฝึกซ้อม ด้านการจัดการเวลาในการฝึกซ้อม การจัดการรางวัลหน้า ด้านสถานที่ในการฝึกซ้อมที่เหมาะสม ส่วนใหญ่เป็นห้องเรียนจึงทำให้ส่งเสียงรบกวนกัน ไม่มีสมาธิในการฝึกซ้อม

สรุปผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพฤติกรรมกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 15 คน เป็นเป็นนักศึกษาเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 73.3 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 26.7 โดยที่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 46.7 ระดับชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 40.0 และระดับชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 13.3 จากการวิเคราะห์ข้อมูล พฤติกรรมการซ้อมเครื่องเป่าทองเหลืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สรุปได้ดังนี้

1.1 การให้ความสำคัญต่อการซ้อมดนตรี จะทำให้มีพัฒนาการเล่นดนตรีที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เห็นด้วยมากเท่ากับ 4.00

1.2 การทำงานเพื่อหารายได้ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านดนตรีระหว่างการศึกษาส่งผลต่อความสามารถทางด้านดนตรี เห็นด้วยมาก เท่ากับ 3.87

1.3 การวางแผนฝึกซ้อม จัดตารางซ้อม หรือแผนการฝึกซ้อมล่วงหน้าส่งผลต่อความสามารถทางด้านดนตรีที่ดีขึ้น เห็นด้วยมาก เท่ากับ 4.00

1.4 การเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีทำให้นักศึกษาตระหนักและเห็นความสำคัญต่อการเล่นดนตรีมากขึ้น เห็นด้วยมาก เท่ากับ 4.33

1.5 การมีเจตคติที่ดีต่อดนตรีจะส่งผลต่อความขยันในการฝึกซ้อมดนตรีมากขึ้น เห็นด้วยมาก เท่ากับ 4.13

1.6 การเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆของทางมหาวิทยาลัยจะทำให้นักศึกษาเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าจนไม่สามารถฝึกซ้อมดนตรีได้ตามปกติ เห็นด้วยมาก เท่ากับ 3.73

1.7 ลักษณะของสถานที่ฝึกซ้อมที่เหมาะสมส่งผลต่อการซ้อมดนตรีของนักศึกษา เห็นด้วยมาก เท่ากับ 4.33

1.8 การชมการแสดงดนตรีสด ของศิลปินที่ชื่นชอบทำให้มีแรงจูงใจในการซ้อมดนตรีมากขึ้นเห็น ด้วยมากเท่ากับ 4.33

1.9 การวางเป้าหมายในอนาคตสำหรับการประกอบอาชีพทางด้านดนตรีส่งผลต่อการฝึกซ้อม ดนตรีเห็นด้วยมากเท่ากับ 4.20

1.10 การสนับสนุนของครอบครัวทางด้านดนตรีส่งผลต่อการฝึกซ้อมดนตรีของนักศึกษาเห็นด้วย มากเท่ากับ 4.47

1.11 การมีกลุ่มเพื่อนที่ชอบทางด้านดนตรีมีผลต่อการฝึกซ้อมดนตรีของนักศึกษาเห็นด้วยมาก เท่ากับ 4.20

2. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง สรุปได้ดังนี้

2.1 สถานที่ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวในการซ้อม

2.2 สภาพความพร้อมของเครื่องดนตรี

2.3 เป้าหมายในการซ้อม

2.4 ความขยัน มุ่งมั่นของตนเอง

2.5 การสร้างแรงจูงใจ

2.6 ไม่มีเครื่องดนตรีเป็นของตัวเอง

2.7 ความรับผิดชอบ วินัย

2.8 แบบฝึกหัด โน้ตเพลง

2.9 ข้อจำกัดในการใช้เครื่องดนตรีของมหาวิทยาลัย

2.10 ในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ ห้องเก็บอุปกรณ์ไม่สามารถเปิดได้ เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่เปิด-ปิดห้อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าการศึกษาพฤติกรรมกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยภาพรวมมีความเห็นด้วยมาก ควรนำผลการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารและคณาจารย์ ได้ศึกษาเพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงในพฤติกรรมกรรมการซ้อมของนักศึกษาเอกเครื่องเป่าทองเหลือง ให้สอดคล้องเหมาะสมเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดจากนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการฝึกซ้อมดนตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2529). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์หามกุฏราชวิทยาลัย.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2541). **ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน.

ณรุทธ์ สุทธิจิตต์. (2541). **จิตวิทยาการสอนดนตรี**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณรุทธ์ สุทนต์จิตต์. (2555). **ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2539). **ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2539**. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย
- สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2539). (ร่าง) **คู่มือการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับ อุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย
- สุกรี เจริญสุข. (2529). **ศิลปะการเป่าแซกโซโฟน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุมาลี ขจรดำรงกิจ. (2526). **ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดนตรีสากลชั้นพื้นฐาน**. มหาสารคาม: ภาควิชาดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.